

Skatteministeren (Carsten Koch):

Svaret på hr. Arne Melchior's første spørgsmål er ja.

Med hensyn til spørgsmål 2 må jeg sige, at der ikke er andre tanker om tilbageførsel til erhvervet i anledning af, at det bliver pålagt en rumopvarmningsgift.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg takker skatteministeren for de klare svar. Jeg har ellers haft den opfattelse, og sådan er det i hvert fald blevet mig fortalt, at der ligesom i andre brancher skulle blive tale om en tilbageføring, men med de svar, jeg har fået her, må jeg altså konstatere, at samtidig med den lettelse, som gives erhvervslivet, men ikke hotel- og restaurationsbranchen, for det er ikke den, der kommer til at nyde godt af noget i den sammenhæng, får den altså en merudgift i størrelsesordenen 100 mio. kr., som, så vidt jeg kender disse erhverv og deres avance, ikke vil kunne undgå at blive lagt på priserne for overnatning og for spisning i hoteller og restauranter.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg vil lige gøre opmærksom på, at der jo findes generelle lempelser i form af tilbageføring af erhvervenes arbejdsmarkedsbidrag og ATP.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

18) Første behandling af lovforslag nr. L 259: Forslag til lov om ændring af lov om skattemæssig behandling af gevinst og tab på fordringer, gæld og finansielle kontrakter (kursgevinstloven) og skattekontrolloven. (Permanent indførelse af kontantlån).

Af skatteministeren (Carsten Koch).

(Fremsat 4/5 95).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Erik Mortensen (S):

Det er særdeles velkendt, at i forbindelse med skattereformen i 1993 blev der en mulighed for omlægning af lån. Det viste sig jo hurtigt, at ordningen var uhyre populær og på forskellige måder også hensigtsmæssig i en sådan grad, at der kan være baggrund for at sige, at vi gerne vil føre den videre, for der var jo tale om en tidsbegrænset ordning.

Det positive element for låntageren, nemlig muligheden for på en fordelagtig måde at få kontantlån hjem til afløsning af tidligere obligationslån, er selvfølgelig det centrale i denne historie. Derfor er der også indbygget nogle forholdsregler mod utilsigtet brug af ordningen. Det kunne f.eks. være en ekstraordinær førtidig indfrielse af kontantlån, det vil sige at man tog chancen ved en gunstig renteutvikling og kunne score en gevinst. Forslaget indeholder en bestemmelse om, at en sådan gevinst vil blive betragtet som en skattepligtig kapitalindkomst, og det samme vil være tilfældet, hvis der er tale om fiktive handler mellem ægtefæller eller samboende, eller hvis enten låntager eller dennes hustru kunne overføre værdier til et selskab, hvor de selv har et bestemmende flertal.

Skattepligt i forbindelse med omlægningen indtræder dog ikke, hvor der er tale om, skal vi sige, regulære boskifter, salg af ejendom.

Øvelsen her er jo særdeles velkendt, og derfor er det heller ikke overraskende, at der i denne forbindelse vil blive et rentefradrag for låntageren, og det vil igen sige, at der bliver et mindre skatteprovenu for både amter, stat og kommuner. Beregningerne viser, at størrelsen er rimelig lille, og i samme forbindelse er det nok værd at pege på de positive og afledte effekter, der er af sådan en låneomlægning; dem så vi jo, da vi startede med ordningen i 1993.